ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 54.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Іюля — 1837 — Wilno. Wtorek. 6-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 29-го Іюня.

9-го Іюня, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ въ пять часовъ утра оставилъ Златоустовскій заводъ, одно изъ замѣчательнѣйшихъ горныхъ селеній на хребтѣ Уральскомъ, и по важности промысловъ, и по необыкновенной красотѣ громадныхъ горъ, его окружающихъ; при выѣздѣ Великаго Князя, молодыя дѣвушки, дочери Нѣмецкихъ мастеровыхъ, усыпали путь Его Высочества цвѣтами, а все населеніе завода огласило воздухъ громогласнымъ ура, въ восторгѣ благодарности за высокую честь посѣщенія. Въ 12-ти верстахъ разстоянія отъ Златоуста, Государь Наслѣдникъ, въ сопровожденіи своей свиты и горныхъ Офицеровъ, восходилъ на самую вершину горы Урала, имѣющей до 3,000 футовъ высоты надъ поверхностію моря, и поднимающейся, почти отвѣсно, слишкомъ на сто саженъ отъ своей подошвы; и потомъ, близъ Сыростанской станціи, своротивъ съ большой дороги, слѣдовалъ по проселочной, и изволилъ обозрѣвать многіе золотоносные россыпи и пріиски, видѣнные Императоромъ АЛЕКСАНДРОМЪ I, въ 1824 году. Выѣхавъ у станціи Сулейманской на большой трактъ, ведущій на Оренбургскую линію, Его Высочество продолжалъ шествіе свое чрезъ земли, Башкирцами обитаемыя, разсматривалъ бытъ сего народа, недавно кочеваго, а нынѣ начинающаго жизнь осѣдлую, и, подъ управленіемъ своихъ кантонныхъ начальниковъ и своихъ же военныхъ чиновъ, достигшаго уже извѣстной степени благоустройства гражданскаго и порядка воинскаго. Въ десять часовъ, Государь Цесаревичъ прибылъ на ночлегъ въ городъ Верхне-Уральскъ.

10-го числа, Государь Наслѣдникъ началъ путь свой по старой Оренбургской линіи. Въ Таналыцкой крѣпости Государь Цесаревичъ изволилъ остановиться для ноглега.

11-го числа, Его Высочество продолжалъ свой путь по линіи. Отъ Орской крѣпости дорога идетъ до самого Оренбурга частію по обширнымъ плоскимъ долинамъ, частію по высотамъ Губерлинскимъ, гдѣ Государь Наслѣдникъ съ особеннымъ любопытствомъ разсматривалъ находящіяся между селеніями Хабарнымъ и Подгорнымъ, ущелія, примѣчательныя чуднымъ устройствомъ горныхъ слоевъ, и бывшія въ недавнее еще время притономъ Киргизскихъ хищниковъ, нападавшихъ отсюда на окрестныя селенія, на проѣзжавшихъ и на пасущіяся стада. Нынѣ проѣздъ по симъ ущеліямъ удобенъ и совершенно безопасенъ, въ слѣдствіе рѣшительныхъ мѣръ, принятыхъ Правительствомъ. Въ крѣпости Верхнеозерной, Его Высочество изволилъ имѣть свой ночлегъ.

12-го числа, въ восемь часовъ утра, Государь Цесаревичъ, отправившись изъ Верхнеозерной, безостановочно слѣдовалъ до Оренбурга, куда и прибылъ въ три часа по полудни; вскорѣ по прибытіи допущены были къ Его Высочеству высшіе военные чины Оренбургскаго Отдѣльнаго Корпуса; послѣ обѣда, Его Высочество изволилъ осматривать Неплюевское Училище, военный госпиталь, богадѣльню,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 29-go Czerwca.

Dnia 9 Czerwca, Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Następca o godzinie piątey zrana opuścił fabrykę Złatoustowską, jednę z godnieyszych uwagi górniczych osad na pasmie gór Uralskich, tak z ważności przemysłu, jako i dla nadzwyczayney piękności licznych gór ją otaczających; przy wyjezdzie Wielkiego Xiążęcia, młode dziewczęta, córki maystrów niemieckich, drogę Jego Wysokości kwiatami usypały, a cała ludność fabryki napełniła powietrze grzmiącém ura, w uniesieniach wdzięczności za wysoki honor odwiedzenia. O 12 wiorst od Złatoustowa, Cesarzewicz Następca, w towarzystwie swego orszaku i Górniczych Oficerów, wstępował na sam wierzchołek góry Uralu, do 5,000 stop wysokości nad powierzchnią morza mającey, i prawie prostopadle wznoszącey się więcey jak na sto sążni od swego podnoża; a potém blizko stacyi Syrostańskiey, zjechawszy z wielkiey drogi, jechał drogami pobocznemi i raczył oglądać wiele złoto-daynych piasków i mieysc poszukiwania, które widział Cesarz ALEXANDER I w roku 1824. Wyjechawszy przy stacyi Suleymanowskiey na wielki trakt, na Orenburską linię prowadzący, Jego Wysokość odbywał swą podróż przez ziemie Baszkirami zamieszkane, poznawał byt tego narodu, nie dawno koczowanego, a teraz zaczynającego prowadzić życie osiadłe, i który pod zarządem swych kantonowych naczelników i swoich woyskowych urzędników, doszedł już do pewnego stopnia cywilnego urządzenia i woyskowego porządku. O godzinie dziesiątey Cesarzewicz Jego Mość przybył na nocleg do miasta Werchnie-Uralska.

Dnia 10, Cesarzewicz Jego Mość zaczął swą podróż starą Linią Orenburską. W twierdzy Tanałyckiey Jego Wysokość raczył zatrzymać się na nocleg.

Dnia 11, Jego Wysokość odbywał dalszą swą podróż po Linii. Od twierdzy Orskiey do samego Orenburga droga prowadzi, częścią przez obszerne doliny, częścią przez góry Huberlińskie, gdzie Cesarzewicz Jego Mość ze szczególną ciekawością oglądał wąwozy, znaydujące się pomiędzy wsiami Chabarnem i Podhornem, godne uwagi dla zadziwiającego układu warst górnych, a które w niedawnym jeszcze czasie były siedliskiem Kirgizkich rabusiów, napadających na wsie okoliczne, na przejeżdżających i na pasące się trzody. Teraz przejazd przez te wąwozy jest wygodny i zupełnie bezpieczny, skutkiem dzielnych śrzodków, od Rządu przedsięwziętych. Jego Wysokość raczył mieć nocleg w twierdzy Werchnieozierney.

Dnia 12, o godzinie ósmey zrana, Cesarzewicz Jego Mość, wyjechawszy z Werchnieozierney, jechał bez zatrzymania się do Orenburga, dokąd też przybył o trzeciey z południa; wkrótce po przybyciu przypuszczeni byli do Jego Wysokości woyskowi rang wyższych Orenburskiego Oddzielnego Korpusu; po obiedzie Jego Wysokość raczył oglądać Nieplujewską szkołę, szpital woyskowy, szpital ubogich, arsenał, batalion kantoni-

арсеналъ, баталіонъ кантонистовъ, арестантскія роты, тюремный замокъ, публичный садъ, паркъ и машину, коею искапывается въ центрѣ города артезіанскій колодезъ.

13-го числа, въ Воскресенье, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ удостоилъ принять гражданскихъ чиновниковъ и почетнѣйшее купечество, присутствовалъ при совершеніи Божественной Литургіи, произвелъ смотръ 2-му и 3-му Оренбургскимъ линейнымъ баталіонамъ, 1-му Оренбургскому Казачьему полку, Сводному Оренбургскому и Башкирскому Казачьимъ полкамъ и конно-артиллерійскимъ Оренбургскаго Казачьяго Войска баттареямъ NN. 8 и 9.

Вечеромъ, Его Высочество присутствовалъ на скачкѣ, произведенной, въ семи верстахъ отъ города, Киргизами и Башкирцами, нарочно подкочевавшими къ Оренбургу; сперва совершена была четыре раза скачка конская по кругу въ 4½ версты въ окружности, потомъ два раза скачка на верблюдахъ; Государь Наслѣдникъ изволилъ проѣзжать по ауламъ Киргизскимъ и Башкирскимъ, расположеннымъ въ линію по обѣ стороны дороги, и удостоилъ входить во внутренность кибитокъ старшинъ Киргизскихъ Султановъ; въ десятомъ часу открылся балъ въ павильонѣ, для Августѣйшаго Путешественника на степи устроенномъ, и знатное пространство степи вокругъ было великолѣпно иллюминовано до глубокой ночи.

14-го числа, Государь Наслѣдникъ, въ девять часовъ утра, произвелъ ученье и разводъ Линейному N. 1-го баталіону, и въ десять часовъ изволилъ отправиться въ Илецкую Защиту, лежащую въ 66-ти верстахъ отъ Оренбурга, посреди открытой степи; въ присутствіи Его Высочества произведена была ломка каменной соли, которой здѣсь добывается ежегодно до 1,500,000 пудъ; но ежели бы доставка была удобна, могло бы получиться несравненно большее количество, потому что слои соли, сколько доселѣ извѣстно, лежатъ на 68 саженъ въ глубину, на 1,007 саженъ въ длину отъ сѣвера къ югу, и на 700 саженъ въ ширину отъ запада на востокъ. Государь Великій Князь сопровождаемъ былъ туда и обратно отрядомъ латниковъ и панцырниковъ Башкирскихъ.

Въ числѣ лицъ, имѣвшихъ счастіе представляться Его Высочеству въ Оренбургѣ, замѣчательны Джангеръ, Ханъ Букѣевской, или внутренней Киргизской Орды, и Оренбургскій Муфтій. (*Сѣв. Пч.*)

21-го Мая, въ день тезоименитства Его Императорскаго Высочества Великаго Князя КОНСТАНТИНА НИКОЛАЕВИЧА и вмѣстѣ тезоименитства Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ, въ одинадцать часовъ по полудни, жители Ижевскаго оружейнаго завода были обрадованы уже давно и нетерпѣливо ожидаемымъ пріѣздомъ высокаго путешественника, Государя нашего Наслѣдника, Цесаревича и Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА.— Сколько радостей, сколько жизни занесло сюда это, хотя краткое, но памятное намъ посѣщеніе! Съ самаго ранняго утра каждый изъ насъ суетился по своему, и, томясь давно ожиданіемъ, оживлялся мыслію: Онъ сегодня будетъ! мы увидимъ Его! Поэзія этихъ словъ понятна каждому, въ особенности жителямъ отдаленныхъ городовъ, гдѣ подобное происшествіе есть свѣтлая страница, эпоха безмятежной провинціяльной жизни. Тихо спускался вечеръ послѣ лѣтняго, прекраснаго дня, и скрылъ наконецъ, къ сожаленію нашему, красоты очаровательныхъ окрестностей завода. Но скоро другая картина, не менѣе величественная, смѣнила первую: огни освѣтили безконечный прудъ, лежащій предъ фабрикою; эта послѣдняя зажглась тысячами огней, и теперь, при сумракѣ вечера, ярко извергая изъ трубъ своихъ огненные фонтаны, представила великолѣпное зрѣлище. Народъ толпился у собора, куда ожидалъ Его. Но позднiй часъ былъ причиною, что Его Высочество проѣхалъ прямо въ приготовленныя для него комнаты, и мы должны были отложить нетерпѣливыя свои желанія видѣть его, до завтра! На другой день, въ семь часовъ утра, Его Высочество изволилъ принимать здѣшнихъ чиновниковъ, представленныхъ ему Командиромъ завода, и удостоилъ каждаго привѣтливымъ словомъ. Отсюда Онъ изволилъ отправиться въ соборъ, гдѣ приложился ко кресту. Здѣсь, наконецъ, народъ могъ видѣть Его, могъ смотрѣть на Него полными глазами, любоваться на сына Монарха, на залогъ продолженія своего благоденствія. Здѣсь каждый изъ насъ могъ сказать вмѣстѣ съ поэтомъ:

Года прошли, и *нашъ* расцвѣлъ младенецъ,
Прекрасенъ, тихъ, какъ Божій Ангелъ милъ,
И мнится *намъ*, что Неба уроженецъ
Утѣхой въ немъ на землю присланъ былъ.

И пусть идутъ годы, а сердце Русскаго, всегда пы-

---

stów, aresztantskie roty, turemny zamek, ogrod publiczny, park i machinę, którą w środku miasta wiercą artezyyską studnię.

Dnia 13, w niedzielę, Następca Cesarzewicz udarował przyjęciem urzędników cywilnych i znakomitsze kupiectwo, znaydował się przy odprawianiu Mszy Swiętey, odbył przegląd 2-go i 4-go Orenburskich liniowych batalionów, 1-go Orenburskiego półku Kozackiego, połączonego Orenburskiego i Baszkirskiego półków Kozackich i baterye konney-artylleryi Orenburskiego woyska Kozackiego NN. 8 i 9.

Wieczorem Jego Wysokość był obecnym na gonitwach, o siedm wiorst od miasta odbywanych przez Kirgizów i Baszkirów, którzy umyślnie przykoczowali do Orenburga: naprzód odbyły się cztery razy konne wyścigi po kole, 4½ wiorsty obwodu mającém, potém dwa razy wyścigi na wielbłądach; Cesarzewicz Jego Mość raczył przejeżdżać przez Kirgizkie i Baszkirskie auły, w linią po obu stronach drogi rozłożonych, i raczył wchodzić do środka kibitek starszyn Kirgizkich Sułtanów; o godzinie dziesiątey rozpoczął się bal w pawilonie, dla Najjaśnieyszego Gościa środ stepu wystawionym, a znaczna przestrzeń stepu naokoło była spaniale oświecona do poźney nocy.

Dnia 14, Cesarzewicz Jego Mość o godzinie dziewiątey zrana, odbył musztrę i zmianę straży batalionu liniowego N. 1-go, a o dziesiątey raczył udać się do twierdzy Ileckiey, 66 wiorst od Orenburga odległey, środ otwartych stepów położoney; w obecności Cesarzewicza Następcy wykonywano łamanie soli kamienney, którey tu wydobywają corok do 1,500,000 pudów; ale jeżeliby dostawa była wygodna, możnaby wydobywać daleko więcey, gdyż warsty soli, ile dotąd wiemy, leżą na 68 sążni wgłąb, na 1,007 sążni wzdłuż od północy ku południowi, i na 700 sążni wszerz od zachodu na wschód. Wielki Xiąże Jego Mość przeprowadzany był tam i na powrót przez oddział pancerników i kirysników Baszkirskich.

W liczbie osób, które miały szczęście bydź Jego Wysokości w Orenburgu przedstawianemi, godne są uwagi Dżanger, Chan Bukiejewskiey, czyli wewnętrzney Ordy Kirgizkiey i Orenburski Mufty. (*P. P.*)

— Dnia 21 Maja, w dniu Wysokich Imienin Jego Cesarskiey Wysokości Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA i razem Wysokich Imienin Jey Cesarskiey Wysokości Wielkiey Xiężny HELENY PAWŁOWNY, o godzinie 11 wieczorem, mieszkańcy Iżewskiey fabryki broni byli ucieszeni od dawna i niecierpliwie oczekiwanym przyjazdem Wysokiego Podróżującego, Pana naszego Następcy, Cesarzewicza i Wielkiego Xiążęcia ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA. — O ileż radości! ile życia, przyniosło nam to, chociaż krótkie, ale pamiętne odwiedzenie! Od samego świtu każdy z nas troszczył się, krzątał, i, znużony długiém oczekiwaniem, ożywiany był myślą: On dzisia będzie! uyrzemy Go! Poezya tych słów zrozumiałą jest każdemu, a nadewszystko mieszkańcom miast oddalonych, gdzie taki wypadek jest naypięknieyszą kartą, epoką spokoynego prowincyonalnego życia. Śród głębokiey ciszy, po pięknym letnim dniu schodził wieczór, i nakoniec czarną pomroką okrył powaby czarujących okolic fabryki. Lecz wkrótce obraz inny, niemniey spaniały zamienił pierwszy: ognie oświeciły nieścigniony okiem wodozbiór, przed fabryką leżący; ta ostatnia zajaśniała tysiącami ogniów, a teraz, przy zmroku wieczora, wyrzucając ze swych trąb ogniste fontanny, przedstawiła spaniały widok. Lud snuł się gromadnie przy Soborze, dokąd Go oczekiwał. Ale spóźniona pora była przyczyną, że Jego Wysokość przyjechał prosto do przygotowanych dla Niego pokojów; musieliśmy więc niecierpliwe nasze życzenie widzenia Go, odłożyć do jutra! Nazajutrz, o godzinie 7-mey zrana, Jego Wysokość raczył przyymować tuteyszych urzędników, przedstawianych mu przez Dowódzcę fabryki i każdego udarował łaskawém przemówieniem. Ztąd raczył udać się do Soboru, gdzie Krzyż ś. ucałował. Tu nakoniec, zgromadzony lud mógł go widzieć, mógł nań z natężoną patrzać uwagą, cieszyć się roskoszą oglądania Syna Monarchy, rękoymią dalszey swey szczęśliwości. Tu każdy z nas mógł razem z poetą powiedzieć:

Lata przeszły, rozkwitnął *nasz* młodzian,
Piękny, cichy, jak Anioł miły;
Zdaje się, że niebianin w jego osobie
Został pocieszycielem zesłany na ziemię.

Niechay upływają lata, a serce Rossyanina, gorejące

лающее любовію къ Престолу, равно восторженно смотритъ на Монарха своего: глазами умиленія смотритъ на Него въ колыбели, глазами самодовольствія смотритъ на Него въ возрастѣ возмужаломъ.

Отсюда Его Высочество изволилъ отправиться въ заводъ, гдѣ встрѣченъ былъ хлѣбомъ-солью, поднесеннымъ мастеровыми, и который удостоилъ принять. При осмотрѣ фабрики, съ чрезвычайною внимательностію и любопытствомъ, Онъ входилъ во всѣ подробности производства работъ, разсыпая награды мастеровымъ, которые обратили на себя его вниманіе, или по своей ловкости и смѣтливости, или по трудности работы. Въ стволо-заварной мастерской, при завариваніи стволовъ, удостоилъ самъ ознаменовать два ствола нѣсколькими ударами молотка, поднесеннаго ему на стальномъ блюдѣ командиромъ завода; а въ кузницѣ содѣйствовалъ при отковкѣ штыка. Далѣе изволилъ проѣхать въ арсеналъ, мѣсто храненія готоваго оружія, моделей машинъ, назначенныхъ взамѣнъ старыхъ, или вновь предположенныхъ. — Обратилъ здѣсь вниманіе на храмъ, составленный изъ оружейныхъ частей, какъ на мысль счастливую и удачно исполненную *). Любовался тождественностію ружейныхъ частей. Выбравъ наудачу нѣсколько паръ готовыхъ ружей, онъ приказалъ ихъ разобрать, смѣшалъ всѣ части вмѣстѣ, и велѣлъ снова собрать.— Всѣ части пришлись также хорошо, какъ бы онѣ только и сдѣланы были для одного ружья. Съ благоговѣніемъ осматривалъ ружье, кованное покойнымъ Государемъ Императоромъ АЛЕКСАНДРОМЪ I-мъ, при посѣщеніи Имъ, въ 1824 году, завода.— Наконецъ, посѣтивъ госпиталь, возвратился къ себѣ, гдѣ изволилъ завтракать. Къ завтраку приглашенъ былъ командиръ завода, Генералъ-Лейтенантъ Нератовъ. По окончаніи стола, пробывъ еще нѣсколько времени, онъ, въ тоже утро въ 11-ть часовъ, оставилъ заводъ, къ общему сожалѣнію всѣхъ насъ, которые такъ мало могли на него насмотрѣться!

(*Сѣв. Пч.*)

Его Высокопревос. Генералъ-Адъютантъ Графъ *Орловъ*, въ послѣднюю субботу отправился въ Лондонъ съ порученіемъ Его Императорскаго Величества, поздравить Англійскую Королеву со вступленіемъ на престолъ и изъявить соболезнованіе Ея Велич. вдовствующей Королевѣ. (*J. de S. P.*)

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: по случаю кончины Его Величества Короля Англійскаго *Вильгельма IV* наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ на 24 дня съ обыкновенными раздѣленіями, начавъ оный съ 17 числа сего мѣсяца.

— Высочайшею Грамотою 26-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Членъ Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Эрнестъ *Фальцъ*.

— Высочайшею Грамотою, 28-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Флота Генералъ-Аудиторъ, 4-го класса *Шулепниковъ*.

— Высочайшими Грамотами 28-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Императорскаго и Царскаго ордена Св. Станислава второй степени*, Генералъ-Маіоры: Корпуса Инженеровъ Путей Сообщенія *Лермантовъ* и состоящій при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ *фонъ Штейбе*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 18-го Іюня, Генералъ-Вагенмейстеръ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, состоящій по Артиллеріи Генералъ-Маіоръ *Соломка*, назначенъ Инспекторомъ Арсеналовъ и Парковъ Инженернаго вѣдомства, съ оставленіемъ по Артиллеріи и въ званіи Генералъ-Вагенмейстера Главнаго Штаба Его Величества.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу представленія Виленскаго Военнаго Губернатора, Гродненскаго, Бѣлостокскаго и Минскаго Генералъ-Губернатора, объ изъявленномъ Дворянствомъ Виленской губерніи желаніи пожертвовать нужную для построенія въ г. Вильно экзерциргауза сумму, Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Монаршее Его Величества благоволеніе, за таковое его къ пользѣ войска усердіе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Военнымъ Министромъ отношенія Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, по представленію Виленскаго Военнаго Губернатора, Гродненскаго, Бѣлостокскаго и Минскаго Генералъ-Губернатора, объ

*) Храмъ сей, состоящій изъ пьедестала, вышиною около двухъ дюймовъ, и въ діаметрѣ равномъ двумъ саж., и на которомъ поставлено восемь колоннъ, оканчивающихся вѣнцомъ, имѣетъ всей высоты слишкомъ 2 сажени, и сдѣланъ весь изъ частей ружья: стволовъ, замковъ и мѣднаго прибора.

zawsze miłością ku Tronowi, z równém uniesieniem patrzy na swego Monarchę: oczami rozrzewnienia patrzy nań w kolebce, oczami roskoszy patrzy nań w wieku doyrzałym.

Ztąd Jego Wysokość udał się do fabryki, gdzie został spotkany z chlebem-solą, przez maystrów ofiarorowanym, który raczył udarować przyjęciem. Przy oglądaniu fabryki, z wielką uwagą i ciekawością wchodził we wszystkie szczegóły wykonywania robót, sypiąc nagrody maystrom, którzy zwrócili na siebie jego uwagę; albo przez swą zręczność i zdolność, albo przez trudne do wykonania roboty. W oddziale hartowania rur, raczył sam oznamionować dwie rury kilką uderzeniami młotka, podanego mu na stalowey tacy przez Dowódzcę fabryki; a w kuźni dopomagał w odkuciu bagnetu. Potém raczył przejechać do Arsenału, gdzie się chowa gotowa broń, modele machin, przeznaczonych na odmianę starych, albo nowo projektowanych. — Zwrócił tu uwagę na świątynią, z karabinowych części złożoną, jako na pomysł szczęśliwy i dobrze wykonany *). Cieszył się z jednostayności karabinowych części. Wziąwszy bez wyboru kilka par gotowych karabinów, kazał je rozebrać, zmieszał wszystkie razem części i kazał znowu je złożyć.— Wszystkie części przypadły tak dobrze, jak gdyby zrobione były do jednego karabina. Z głębokiém uszanowaniem oglądał karabin, kuty przez zmarłego Cesarza ALEXANDRA I-go, w czasie odwiedzenia przezeń fabryki w roku 1824. — Nakoniec, odwiedziwszy szpital, powrócił do siebie, gdzie raczył mieć śniadanie, na które zaproszony był Dowódzca fabryki, Jenerał-Porucznik Neratow. Po śniadaniu, zabawiwszy czas niejaki, tegoż rana, o godzinie 11-tey, opuścił fabrykę, zostawując wszystkich w żalu, że nie mogli dłużey Go oglądać!

(*P. P.*)

JW. Jenerał-Adjutant Hrabia *Orłow*, w ostatnią sobotę wyjechał do Londynu z poleceniem Jego Cesarskiey Mości powinszowania Królowey Angielskiey wstąpienia na tron i oświadczenia kondolencyi Królowey, wdowie. (*J. de S. P.*)

— Cesarz Jego Mość Naywyżey rozkazać raczył: z okoliczności śmierci Nayjaśnieyszego Króla Brytanii Wielkiey *Wilhelma IV*, przywdziać u Naywyższego Dworu żałobę na dni 24 ze zwyczaynemi podziałami, zaczynając od dnia 17-go ter. miesiąca.

— Przez Naywyższy Dyplomat 26-go Maja, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława 1-go stopnia*, Członek Rady Stanu Królestwa Polskiego, Ernest *Pfaltz*.

— Przez Naywyższy Dyplomat 28-go Maja, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława 1-go stopnia*, Jeneralny Audytor Flotty, 4-ey klassy *Szczulepnikow*.

— Przez Naywyższe Dyplomata 28-go Maja, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami *Cesarskiego i Królewskiego Orderu Św. Stanisława drugiego stopnia*, Jenerał-Majorowie: Korpusu Inżynjerów Dróg Kommunikacyi *Lermantow* i zostający przy Oddzielnym Korpusie Kaukazkim *von Steibe*.

— Przez Naywyższy Rozkaz dzienny, 18-go Czerwca, Jenerał-Wagenmeister Głównego Sztabu Jego Cesarskiey Mości, liczący się w Artylleryi, Jenerał-Major *Sołomka*, naznaczony Inspektorem Arsenałów i Parków wiedzy Inżynjerne, z pozostaniem w Artylleryi i na urzędzie Jenerał-Wagenmeistra Głównego Sztabu Jego Cesarskiey Mości.

— Cesarz Jego Mość, po nayuniżeńszém przełożeniu przedstawienia Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, o oświadczoném przez Dworzaństwo Gubernii Wileńskiey życzeniu, ofiarować potrzebną na wybudowanie w m. Wilnie gmachu ćwiczeń woyskowych summę, Naywyżey rozkazać raczył oświadczyć Monarsze Jego Cesarskiey Mości zadowolenie, za taką jego dla dobra woyska gorliwość.

— Cesarz Jego Mość, po nayuniżeńszém przełożeniu przez P. Ministra Woyny odniesienia się P. Ministra Spraw Wewnętrznych, na przedstawienie Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, o o-

*) Swiątynia ta, składająca się z podnoża, około dwóch cali wysokiego, a w średnicy mająca dwa sążnie, na którey wznosi się ośm kolumn, wieńcem zakończonych, ma zupełney wysokości więcey 2 sążni, i, cała zrobiona jest z części strzelby: rur, zamków i sztuk mosiężnych i t. d.

изъявленномъ Дворянствомъ Виленской губерніи желаніи вносить ежегодно по семи тысячъ сто-пятидесяти рублей ассигнаціями на содержаніе въ Полоцкомъ Кадетскомъ Корпусѣ отъ означенной губерніи воспитанниковъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Дворянству Виленской губерніи Монаршее Его Величества благоволеніе, за таковое полезное пожертвованіе. (*P. И.*)

— Государь Императоръ Высочайше утвердить соизволилъ, разсмотрѣнное въ Комитетѣ Гг. Министровъ представленіе Г. Министра Финансовъ, о дозволеніи нѣкоторымъ помѣщикамъ Курской губерніи учредить товарищество, по участкамъ, на основаніи заключеннаго между ними условія, для устройства въ Путивльскомъ оной же губерніи уѣздѣ, при селѣ Бочечкахъ, свеклосахарнаго завода. Общество сіе будетъ именоваться Путивльскою Свеклосахарною Компаніею; капиталъ ея опредѣленъ въ 100 т. р., раздѣленныхъ на 100 акцій, по 1 т. р. каждая; одинъ изъ учредителей и Директоровъ сей Компаніи, въ замѣнъ выданнаго на его часть числа акцій, предоставляетъ, въ пользу завода, сто десятинъ собственной его земли, при селѣ Бочечкахъ находящейся. Существованіе Компаніи предположено до того времени, пока чрезъ отдѣленіе $\frac{1}{10}$ части изъ чистыхъ прибылей, которыя ежегодно должны быть обращаемы, для приращенія процентами, въ Кредитныя Установленія, составится сумма, равная всему вкладочному капиталу Общества. Акціи могутъ быть передаваемы акціонерами другимъ постороннимъ лицамъ, но неиначе, какъ съ согласія избранныхъ Директоровъ. (Оп. Пр. Сен. 9 Іюня 1837 г.) (*C. B.*)

— Изъ Керчи пишутъ: „За селеніемъ Глинище, въ разстояніи полуторы версты отъ Керчи, произведена была Директоромъ Керченскаго Музея, Г. *Ашикомъ* раскопка кургана, который вначалѣ не представлялъ ни какой надежды на открытіе въ немъ какихъ либо вещей. Сообщаемъ извлеченіе изъ донесенія, представленнаго по этому предмету Г-мъ *Ашикомъ*.

„Перерѣзавъ курганъ во всѣхъ направленіяхъ, Г-нъ *Ашикъ* замѣтилъ, что въ одной сторонѣ кургана, въ материкѣ, земля была мягче и явно означала, что въ томъ мѣстѣ вырыта была яма. На днѣ этой ямы, имѣвшей болѣе двухъ аршинъ въ глубину (сверхъ насыпи, которая возвышалась надъ нею на двѣ сажени), найденъ маленькій черепяный склепъ, въ которомъ стояла глиняная ваза, съ рисунками по черному полю, заключавшая въ себѣ жженныя кости. Эта ваза составляетъ одинъ изъ любопытнѣйшихъ древнихъ памятниковъ, открытыхъ донынѣ въ курганахъ Пантикапеи. Она сдѣлана, какъ обыкновенно всѣ Греческія вазы, изъ тонкой, легкой глины, и сохранилась какъ нельза лучше. Изображенный на ней рисунокъ опредѣляетъ высокую цѣну этой находки, не по рѣдкости своей, но потому что подобнаго не было еще встрѣчаемо ни на одной изъ найденныхъ здѣсь вазъ.

Судя по устройству гробницы, гдѣ отыскана эта ваза, равно и потому, что въ ней не было найдено ни какихъ золотыхъ вещей, слѣдуетъ заключить, что она принадлежитъ къ IV-му или V-му столѣтію до Р. Х-ва, то есть къ первымъ временамъ существованія Пантикапеи. (*O. B.*)

świadczoném życzeniu Dworzaństwa Gubernii Wileńskiey, wnosić corocznie po siedm tysięcy sto pięćdziesiąt rubli assygnacyynych na utrzymanie w Połockim Korpusie Kadetów wychowańców pomienioney Gubernii, Naywyżey rozkazać raczył: oświadczyć Dworzaństwu Gubernii Wileńskiey Monarsze Jego Cesarskiey Mości zadowolenie, za tak pożyteczną ofiarę. (*R. I.*)

— Cesarz Jego Mość Naywyżey utwierdzić raczył, rozpatrzone w Komitecie PP. Ministrów przedstawienie P. Ministra Skarbu, o dozwoleniu niektórym obywatelom Gubernii Kurskiey zawiązać kompanią akcyyną, na osnowie zawartey między niemi umowy, dla założenia w Putiwlskim powiecie teyże Gubernii, przy wsi Boczeczkach, fabryki cukru z buraków. Towarzystwo to będzie się nazywało Putywlską Kompanią cukru burakowego. Kapitał jey ma wynosić 100,000 rubli, podzielonych na 100 akcyy, po tysiąc rubli każda; jeden z założycieli i Dyrektorów tey kompanii, w zamian wydaney na jego część liczby akcyy, daje na rzecz fabryki sto dziesięcin własney ziemi, przy wsi Boczeczkach znaydującey się. Byt kompanii zamierzony jest do tego czasu, póki przez dołączenie $\frac{1}{10}$ części z czystych dochodów, które corocznie powinny bydź posyłane dla przyrostu z procentów, do Kredytowych Ustanowień Państwa, złoży się summa, równa całemu składkowemu kapitałowi Towarzystwa. Akcye mogą bydź ustępowane innym ustronnym osobom, ale nie inaczey, jak za zgodzeniem się obranych Dyrektorów. (Opub. przez Rz. Sen. 9 Czerwca 1837 roku). (*G. S.*)

— Donoszą z Kerczu: „Za wsią Hliniszcze, o półtory wiorsty od Kerczu, zrobione było przez Dyrektora Muzeum Kerczeńskiego P. *Aszyka*, rozkopanie kurhanu, który z początku nie obiecywał żadney nadziei odkrycia w nim jakichkolwiek rzeczy. Udzielamy wyjątek z doniesienia, przysłanego w tey rzeczy przez P. *Aszyka*.

„Przekopawszy kurhan we wszystkich kierunkach, P. *Aszyk* dostrzegł, że w jedney stronie kurhana ziemia była pulchnieyszą i widocznie świadczyła, że w tém mieyscu była wykopana jama. Na dnie tey jamy, mającey głębokości więcey dwóch arszynów (oprócz nasypu, który się dwa sążnie nad nią wznosił), znaleziono mały sklep czerepny, w którym stała gliniana waza, z rysunkami na czarném polu, zawierająca w sobie kości spalone. Waza ta stanowi jeden z nayciekawszych zabytków starożytności, odkrytych dotąd w kurhanach Pantykapeyskich. Waza ta jest zrobiona, jak zazwyczay wszystkie Greckie, z cieńkiey lekkiey gliny, i zachowała się jak naylepiey. Wyobrażony na niey rysunek daje wysoką cenę temu odkryciu, nie dla swojey osobliwości, ale dla tego, iż podobnego nie widziano jeszcze na żadney z waz tu znalezionych.

Sądząc z budowy grobu, w którym znaleziono tę wazę, również i z tego, że nie było w niey żadnych złotych rzeczy, wypada wnioskować, że należy do IV-go albo V wieku przed Chrystusem, to jest: do pierwszych czasów istnienia Pantykapey. (*G. O.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Нидерланды.

Гага, 27-го Іюня.

Великій Князь Россійскій МИХАИЛЪ ПАВЛОВИЧЪ, третьяго дня прибылъ въ главную квартиру въ Тильбургѣ, гдѣ будутъ теперь большіе маневры, многочисленнаго собраннаго тамъ войска.

30-го Іюня.

Е. Велич. Король, привѣтствуемый въ Бредѣ радостными восклицаніями народа и торжественно несеный чрезъ улицы города, вчера по полудни въ половинѣ 3-го часа, оттуда отправился въ Бергенопцомъ.

— Герцогъ *Саксенъ-Мейнингенскій* вчера слѣдуя въ Англію, прибылъ въ Роттердамъ. (*A.P.S.Z.*)

Германія.

Мюнхенъ, 30-го Іюня.

Слышно, что Е. Кор. Выс. Наслѣдный Принцъ на слѣдующей недѣлѣ отправится къ морскимъ водамъ Нордерней.

— Говорятъ что Е. Кор. Высоч. Принцъ *Карлъ*, въ слѣдствіе приглашенія Его Величества Императора Россійскаго, отправится на большія маневры войскъ въ окрестностяхъ Одессы. (*A.P.S.Z.*)

Австрія.

Вѣна, 22-го Іюня.

Сѣверо-Американское Правительство изъявило

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Niderlandy.

Haga, dnia 27 Czerwca.

Wielki Xiąże Rossyyski MICHAŁ PAWŁOWICZ przybył zawczora do główney kwatery w Tilburgu, gdzie się odbywać teraz będzie wielka rewia licznie zebranego tam woyska.

Dnia 30.

J. Kr. Mość powitany w Breda radośnemi okrzykami ludu i przez ulice miasta niesiony w tryumfie, wczora o pół do 5 z południa wyjechał stamtąd do Bergen op Zoom.

— Xiąże *Sax-Meiningen*, jadąc do Anglii, przybył wczora do Rotterdamu. (*A.P.S.Z.*)

Niemcy.

Monachium, 30-go Czerwca.

Słychać, że J. Kr. Wys. Następca tronu, w przyszłym tygodniu, uda się do morskich kąpieli Norderney.

— Biega pogłoska, że J. Kr. Wys. Xiąże *Karol*, skutkiem zaproszenia Jego Cesarskiey Mości Cesarza Rossyyskiego, uda się na wielkie obróty woyskowe, w okolicach Odessy. (*A.P.S.Z.*)

Austrya.

Wiedeń, dnia 22 Czerwca.

Rząd Północno-Amerykański oświadczył życz-

желаніе назначить Чрезвычайнаго Посланника при здѣшнемъ дворѣ. Это желаніе благосклонно принято Императорскимъ Правленіемъ и потому отправленъ будетъ Императорскій Посланникъ въ Вашингтонъ. Полагаютъ, что Баронъ *Ф. Маршаль*, бывшій прежде въ Бразиліи Чрезвычайнымъ Посланникомъ и Полномочнымъ Министромъ, будетъ назначенъ въ томъ же званіи въ Вашингтонъ.

— Императорскій Дворъ 1 Іюля оставляетъ Вѣну и отправится въ Ишль. Князь *Меттерних*ъ 5 ч. также отправится туда. Въ отсутствіи его, Государствен. Совѣтникъ Баронъ *Оттенфельс*ъ будетъ управлять департаментомъ иностранныхъ дѣлъ.

— Здѣшній Турецкій Посланникъ *Ферикъ-Ахметъ* Паша, будто бы получилъ отъ Султана порученіе, отправиться въ Россійскій лагерь, для засвидѣтельствованія тамъ отъ имени Султана почтенія Императору НИКОЛАЮ.

28-го Іюня.

1-го ч. будущ. м. Императоръ и Императрица, какъ теперь съ точностію извѣстно, предпримутъ путешествіе въ Зальцбургъ и Ишль. Въ свитѣ Ихъ Велич. будутъ находиться: Оберъ-Гофмейстеръ Императрицы и старшій проводникъ, Гр *Дитрихштейнъ*, Предсѣдатель внутренней камеры Императора, Гр. *Сегюръ*, Оберъ-Гофмейстерина Ея Велич. Ландграфиня *Фирстенбергъ*, Генералъ-Адъютантъ Его Велич., Гр. *Кламъ Мартинцъ*, Тайный Директоръ Кабинета Баронъ *Мартенъ*, Кеммереръ Его Велич. Баронъ *Швейгеръ*, Флигель-Адъютантъ Его Велич. Баронъ *Молль*, Лейбъ-Медикъ Г. *Райманнъ*, Лейбъ-хирургъ *Земличъ*, придворный Капелланъ *Брагато* и проч.

— Слышно, что Его Имп. Выс. Эрцерцогъ *Іоаннъ* вознамѣрился по окончаніи Русскихъ маневровъ, которые будутъ продолжаться 11 дней на берегахъ Чернаго моря, посѣтить городъ Одессу и оттуда чрезъ Константинополь, Смирну, Аѳины и Неаполь, сюда возвратится. Кромѣ отличнаго Генерала отъ кавалеріи Фельдмаршала Поручика Князя *Виндишгрецъ*, будетъ также сопровождать въ Россію Эрцгерцога, Генералъ-Маіоръ Князь Карлъ *Лихтенштейнъ*. Полагаютъ, что и многіе другіе Австрійскіе Офицеры отправятся на большіе военные маневры.

— Его Свѣтлость Князь Государственный Канцлеръ *Меттерних*ъ, 6 Іюля оставитъ Вѣну и прямо отправится въ Зальцбургъ, оттуда въ Мюнхенъ, и пробывъ тамъ три дня чрезъ Теплицъ отправится въ Кенигсвартъ, а прочіе его сопутники въ Богемію.

Прага, 30 Іюня.

Е. Велич. Саксонскій Король вчера утромъ въ половинѣ 10 часа, соблюдая инкогнито подъ названіемъ Графа *Гогенштейна* прибылъ сюда, и остановился въ гостинницѣ *Чернаго Коня*, гдѣ изволилъ завтракать. Потомъ Е. К. В. отправился въ соборную церковь, отслушалъ тамъ обѣдню и въ половинѣ 1 часа въ полдень отправился въ дальнѣйшій путь на Кенигзатъ, чрезъ Страконицъ въ Пассау.

— Фельдмаршалъ Лейтенантъ Баронъ *фонъ Лангенау* прибылъ сюда изъ Галиціи. Въ будущее воскресенье въ честь его будетъ производиться большой церковный парадъ, при домѣ инвалидовъ.

— Вчера скончался на 72 году отъ рожденія Полковникъ и Командиръ артиллерійскаго полка N. 1 Баронъ *Ленкъ*.

Теплицъ, 1-го Іюля.

Его Свѣтлость Князь Варшавскій *Паскевичъ*, Намѣстникъ Царства Польскаго, 29 Іюня прибылъ сюда и занялъ нанятую для него квартиру въ Аптекѣ. Въ свитѣ его находится Императорско-Россійской службы Статскій Совѣтникъ въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ, Князь *Козловскій*.

—Изъ Карлсбада отъ вчерашняго дня пишутъ: „Его Императорское Высочество Эрцъ-Герцогъ *Іоаннъ* сегодня поутру выѣхалъ отсюда чрезъ Егеръ, Франценсбадъ, Маріенбадъ, Пильзенъ въ Линцъ, гдѣ Его Императорское Высочество будетъ ожидать ИИ. Императорскихъ Велич. Императора и Императрицу и потомъ намѣренъ отправиться въ Эрцгерцогскія помѣстья въ Штиріи, дабы оттуда въ Августѣ мѣсяцѣ предпринять большой путь въ Россію, Крымъ, Турцію и въ Грецію. Завтра ожидаютъ здѣсь Ея В. Королеву Виртемберскую, напротивъ того Его Свѣтлость Герцогъ *Саксенъ-Кобургъ-Готскій*, около 6 Іюля оставитъ Карлсбадъ. (*A. P. S. Z.*)

Франція.

Парижъ, 27-го Іюня.

Король съ 24-го ч. с. м. на три недѣли т. е. до 15 Іюля, наложилъ трауръ по умершемъ Англійскомъ Королѣ.

— Въ *Bon Sens* содержится слѣдующее: „Трактатъ съ *Абдель-Кадеромъ*, третьяго дня и вчера былъ

nie, akkredytować przy tuteyszym dworze Posła Nadzwyczaynego. Rząd Cesarski chętnie przyjął to życzenie; podług tego, i Cesarski Poseł mianowany będzie w Waszyngtonie. Rozumieją, że Baron *v. Marshall*, który dawniey w Brezylii był Posłem Nadzw. i Ministrem Pełnomocnym, otrzyma ten urząd w Waszyngtonie.

—Dwor Cesarski 1-go Lipca opuści Wiedeń, udając się do Ischl. Xiąże *Metternich* d. 5 również tam wyjedzie. W nieobecności jego Radźca Stanu Baron *Ottenfels* zarządzać będzie Departamentem Spraw Zewnętrznych.

— Tuteyszy Poseł Turecki *Ferik-Achmed-Basza*, miał otrzymać od Sułtana polecenie, udadź się do obozu Rossyyskiego dla złożenia Cesarzowi NIKOŁAJOWI, w imieniu Sułtana, oświadczeń uszanowania.

Dnia 28.

Wiadomo teraz z pewnością, że Cesarz i Cesarzowa d. 1. b. m. przedsięwezmą podróż do Salzburga i Ischl. W orszaku Ich Cesar. Mości mają się znaydować: Wielki Mistrz Dworu Cesarzowey i Główny przewodnik podróży Hrabia *Dietrichstein*, Naczelnik wewnętrzney Kamery Cesarza, Hrabia *Segur*, Wielka Mistrzyni Dworu Cesarzowey Landgrafina *Fürstenberg*, Jenerał-Adjutant J. Cesar. Mości Hrabia *Clam-Martiniz*, Tayny Dyrektor gabinetowy, Baron *Martin*, Szambelan Cesarza Jmci Baron *Schweiger*, Adjutant skrzydłowy Cesarza Baron *Moll*, Lekarz przyboczny P. *Raimann*, Chirurg przyboczny *Semlitch*, Kapelan nadworny *Bragato* i inni.

— Słychać, że J. Cesar. Wys. Arcy-Xiąże *Jan*, postanowił, po odbyciu manewrow Rossyyskich, trwać mających 11 dni, a które rozciągnięte będą po nad brzegami morza Czarnego, odwiedzic Odessę, i stamtąd przez Konstantynopol, Smirnę, Ateny i Neapol, tu powrócić. Oprocz Jenerała jazdy, Feldmarszałka Porucznika *Windischgrätz*, towarzyszyć takoż będzie Arcy-Xięciu do Rossyi Jenerał-Major Xiąże Karol *Lichtenstein*. Rozumieją, że i wielu innych oficerów uda się na te wielkie obroty woyskowe.

— Xiąże Kanclerz Państwa *Metternich*, dopiero d. 6 Lipca opuszcza Wiedeń i prosto udaje się do Salzburga, ztamtąd do Monachium, i po trzydniowym tam pobycie przez *Töplitz* do Königswart, a inni mu towarzyszący do Czech.

Praga, 30 Czerwca.

Król Jmść Saski zawczora o pół do 10 rano, *incognito* pod nazwiskiem Hrabiego *Hohenstein* tu przybył i stanął w hotelu pod *Czarnym Koniem*, gdzie raczył przyjąć świadanie. Potem J. Kr. Mość udał się do Katedry, gdzie wysłuchawszy mszy św. o pół do 1 z południa, udał się w dalszą podróż na Königsaal przez Strakonitz do Passau.

— Feldmarszałek Porucznik Baron *Langenau* z Galicyi tu przybył. W przyszłą niedzielę na cześć jego odbędzie się wielka parada kościelna przy domie inwalidow.

— Półkownik i Dowódca półku artylleryi N. 1, Baron *Lenk*, umarł wczora w 72 roku życia.

Cieplice, 1 Lipca.

JO. Xiąże *Paskiewicz* Warszawski, Namiestnik Królewstwa Polskiego, d. 29 Czerwca tu przybył i zajął zamówioną dla siebie kwaterę w Aptece. W orszaku jego znayduje się Cesarsko Rossyyski Radźca Stanu Ministeryum Spraw Wewnętrznych Xiąże *Kozłowski*.

— Z Karlsbadu daty wczorayszey donoszą: „J. Cesar. Wysokość Arcy-Xiąże *Jan*, wyjechał ztąd dzisia przed południem przez Egrę, Franzensbad, Marienbad, do Pilsen i Linz, gdzie Jego Cesar. Wysokość oczekiwać będzie NN. Cesarza i Cesarzowey, a potém zamyśla udadź się do Arcy-Xiążęcych posiadłości w Styryi i stamtąd przedsięwziąć w Sierpniu wielką podróż do Rossyi, Krymu, Turcyi i Grecyi. Królowa Wirtemberska jutro jest tu oczekiwana, a zaś Xiąże *Sax-Coburg*) *Gotha* około 6 Lipca opuszcza Karlsbad. (*A. P. S. Z.*

Francya.

Paryż, dnia 27-go Czerwca.

Król od d. 24 t. m. na trzy tygodnie, t. j. do dnia 15 Lipca przywdział żałobę po Królu Jmci Brytanii Wielkiey.

— W *Bon Sens* czytamy, co następuje: „Traktat z *Abdel-Kaderem* jeszcze zawczora i wczora był przed-

предметомъ совѣщаній между нѣсколькими Генералами и Президентомъ Совѣта. Увѣряютъ, что Маршалъ *Сультъ*, болѣе нежели когда либо настоиваетъ на отверженіе трактата и на отправленіе новыхъ войскъ въ Африку. Экспедиція въ Константину все еще существуетъ въ планахъ Президента Совѣта; коему возражаютъ, что эта экспедиція не имѣла бы никакой цѣли, еслибъ не укрѣпила нашего владѣнія связью съ непокоренными еще племенами. Прошеніе объ отставкѣ Генерала *Дамремона* будто принято, и на его мѣсто будто долженъ поступить Маршалъ *Моморъ*.

— Извѣстный по убійственному покушенію на многихъ изъ своихъ сотоварищей и присужденный къ пожизненной неволѣ на галерахъ, Поручикъ *Севераке*, облегченъ Королемъ, измѣненіемъ сего наказанія въ пожизненное заключеніе въ крѣпости. 24 ч. въ Ренѣ въ присутствіи всего гарнизона происходило его разжалованіе. *Севераке* при семъ безчестномъ для него дѣйствіи, обнаружилъ такое равнодушіе, которое трудно объяснить при его прежнемъ такъ справедливомъ чувствѣ чести.

— Возвратившійся изъ Тулона пароходъ *la Chimère* увѣдомилъ, что Г. *Тьеръ* съ своею фамиліею вышелъ на берегъ въ Спеція; онъ хотѣлъ оттуда сухимъ путемъ продолжать путь въ Римъ.

— Жур. *Quotidienne* вчера на почтѣ и въ редакціи задержанъ.

— Министер. жур. *Temps* содержитъ статью о Англійскихъ дѣлахъ, изъ коей извлечено слѣдующее: „*Вильгельмъ IV*, послѣ правленія, богатѣйшаго происшествіями, нежели лѣтами, оставилъ Корону 18-лѣтней Королевѣ и этотъ переходъ не только не взволнуетъ Англіи, и не обезпокоитъ Европы, но кажется напротивъ предвѣщаетъ новую эпоху мира и постоянства. Общественный кредитъ подтвержденъ, а биржи Парижа и Лондона, это средоточіе матеріальныхъ дѣлъ, явно напоминаютъ о довѣріи и надеждахъ, которыхъ должно ожидать въ будущемъ. Это главнымъ образомъ происходитъ отъ того, что новое Правительство наступило въ надлежащее время, чтобъ прекратить замѣшательства Англіи и чтобы крѣпче связать Англійско-Французскій союзъ. Въ послѣднее время этотъ союзъ, явно ослабѣлъ. Пристрастіе Доктринеровъ къ Торіямъ, въ Реформатскомъ Кабинетѣ дало поводъ къ предубѣжденіямъ, недовѣрчивости, даже къ публичному негодованію, когда имя Франціи, въ рѣчи произнесенной при открытіи Парламента, не было упомянуто. Доктринеры лишились управленія нашими дѣлами и это было первымъ шагомъ къ примиренію съ Англіею. Между тѣмъ однако предстояло еще одно обстоятельство, которое препятствовало совершенному согласію, т. е. сопротивленіе *Вильгельма IV* всякой мѣрѣ, какъ бы она ни была полезна, овладѣть Верхнимъ Парламентомъ и тѣмъ предоставить свободный ходъ преобразованію. Это препятствіе теперь устранено. Королева *Викторія* не только не намѣрена поддерживать сопротивленіе своего Предшественника, которое впрочемъ имѣло благородныя намѣренія, но она кажется совершенно склонна къ либеральной системѣ и потому вѣроятно не будетъ дальнѣйшихъ препятствій къ тѣсному соединенію Англіи съ Франціею.“

— Замѣчено, что кромѣ Вильгельма IV, со времени Вильгельма III, всѣ Короли Англіи умерли въ субботу. Вильгельмъ III въ субботу, 8-го Марта 1702; Королева Анна, въ субботу 1 Августа 1714; Георгій I, въ субботу 10 Іюня 1727; Георгій II, въ субботу 25 Октября 1760; Георгій III, въ субботу 22 Янв. 1820; Георгій IV въ субботу 26 Іюня 1830.

28-го Іюня.

Въ Палатѣ Перовъ прочелъ сегодня Канцлеръ между прочимъ письмо Графа *Бодрана*, въ которомъ увѣдомляетъ, что онъ получилъ отъ Правительства порученіе недозволяющее ему принимать болѣе участія въ совѣщаніяхъ Палаты въ продолженіе нынѣшняго засѣданія.

— *Censeur de Lyon* отъ 25 ч. с. м. увѣдомляетъ что Гг. *Мартенъ*, *Лагранжъ*, *Бонъ*, *Коссидіеръ* и всѣ почти получившіе амнистію Ліонскіе преступники, въ послѣднихъ дняхъ туда прибыли. Возвращеніе ихъ нисколько не дало повода къ публичнымъ толкамъ, ибо друзьямъ ихъ хорошо извѣстно, что они должны беречься и не подавать начальству нималѣйшаго повода къ привязкѣ. По сему кажется не подтверждается, что Правительство послало повелѣніе арестовать *Лагранжа*.

— *Phare* увѣдомляетъ слѣдующее изъ Сарагоссы отъ 19 Іюня: „Отправленнаго изъ Мадрита денежнаго транспорта, ожидаютъ сегодня вечеромъ, потому что съ точностію извѣстно что онъ оставилъ Калатаюдъ. Прикрытіе состоящее изъ двухъ баталіоновъ

miotem narad między kilku Jenerałami i Prezydentem Rady. Utrzymują, że Marszałek *Soult* więcey aniżeli kiedy nastaje na odrzucenie traktatu i posłanie nowych woysk do Afryki. Wyprawa do Konstantyny ciągle jest jeszcze planem Prezydenta Rady, lecz zarzucają mu, iż ta zupełnie byłaby bez celu, jeśliby nie utwierdziła naszego panowania przez związki z niepodległemi jeszcze pokoleniami. Prośba o uwolnienie Jenerała *Damrémont* została przyjętą, a na jego mieysce przeznaczają Marszałka *Molitor*.“

— Znajomy z zabóystwa kilku swych towarzyszy i osądzony dożywotnie na galery Porucznik *Severac*, został ułaskawiony przez Króla w ten sposob, że kara jego zamienioną została na dożywotnie więzienie w twierdzy. Dnia 24 w Rennes w obecności całey załogi nastąpiła jego degradacya. *Severac* podczas tak haniebnego wykonywania, okazał taką obojętność, że przy jego dawnieyszym tak wielkim uczuciu honoru, nie można tego wytłumaczyć.

— Przez parochod *la Chimère*, który do Tulonu powrócił, dowiadujemy się, że P. *Thiers* z familią wylądował w Spezia; ztamtąd miał zamiar lądem odbywać podróż do Rzymu.

— Gaz. *Quotidienne* wczora na poczcie i w Redakcyi została zatrzymana.

— Dziennik ministeryalny *Temps* zawiera artykuł o rzeczach Angielskich, którego treść jest następująca: „*Wilhelm IV* po panowaniu, które jest obfitsze w wypadki, niż w lata, zostawił koronę 18-letniey Królowey, i przeyście to, nie tylko nie oburza Anglii, lub nie zatrważa Europy, zdaje się owszem zwiastować nową erę pokoju i trwałości. Kredyt publiczny utwierdza się, a giełdy Paryzka i Londyńska, te punkta środkowe wszystkich interessów materyalnych, obwieszczają zaufanie i nadzieje w przyszłości. Pochodzi to ztąd naywięcey, że nowy Rząd właśnie w czas nastąpił, ażeby niesnaskom Anglii koniec położył i nanowo związki Anglii z Erancyą mocniey utwierdził. W ostatnich czasach związki te widocznie stały się słabszemi. Skłonność Doktrynerów ku Torysom, dała powód w gabinecie reformistów do przesądów, nieufności, a nawet do jawnych niechęci, gdyż w mowie przy zagajeniu Parlamentu, nie wspomniano o Francyi. Doktrynerowie stracili kierunek sprawami naszemi, i to był pierwszy krok do pojednania się z Anglią. Z tém wszystkiém jednak zachodziła jeszcze jedna przeszkoda, która sprzeciwiała się zupełney zgodzie; tą był opor *Wilhelma IV* wszelkim środkom, które były naywłaściwszemi do wpływu na Izbę Wyższą, a przez to dozwoleniu wolnego postępu reformie. Królowa *Wiktorya*, nie tylko nie odziedzicza, pochodzącego zresztą z zaszczytnych uczuć, oporu swego poprzednika, lecz zdaje się całém swém wychowaniem przeważać do systematu liberalnego, i dla tego nadal niby nie powinno przeszkadzać do ściśleyszey jedności Anglii z Francyą.“

— Uczyniono postrzeżenie, że oprzócz Wilhelma IV, od czasu Wilhelma III, wszyscy Królowie Anglii umierali w sobotę. Wilhelm III w sobotę 8 Marca 1702; Królowa Anna, w sobotę 1 Sierpnia 1714; Jerzy I, w sobotę 10 Czerwca 1727; Jerzy II, w sobotę 25 Paźdz. 1760; Jerzy III w sobotę 22 Stycznia 1820; Jerzy IV w sobotę 26 Czerwca 1830 roku.

Dnia 28.

W Izbie Parów przeczytał dzisia Kanclerz między innemi list Hrabiego *Baudrand*, w którym on zawiadamia, że otrzymał polecenie od Rządu, które mu nie dozwala daley znaydować się na obradach Izby w przeciągu teraźnieyszego posiedzenia.

— *Censeur de Lyon* pod d. 25 t. m. donosi, że PP. *Martin*, *Lagrange*, *Beaune*, *Caussidière* i wszyscy prawie z kategoryi Lyońskiey, którzy otrzymali amnestyą, tu przybyli. Powrót ich zgoła nie podał okoliczności do publicznych demonstracyj: przyjaciele ich bowiem bardzo dobrze wiedzą, że się muszą mieć na baczności, ażeby nie dać naymnieyszego powodu zwierzchności do wmięszania się. Podług tego zdaje się nie potwierdzać wiadomość, że Rząd aresztować kazał *Lagrange*.

— *Phare* donosi z Saragossy pod d. 19 Czerwca, co następuje: „Wysłany z Madrytu transport pieniężny, dzisia wieczorem tu jest oczekiwany: z pewnością bowiem wiadomo, że wyszedł z Calatayud. Eskorta, złożona z dwóch batalionów i jednego szwadronu, uda się

и одного эскадрона, отправится къ центральной арміи.— Изъ 740 раненыхъ привезенныхъ отъ 28 Мая до 18 Іюня въ здѣшній гошпиталь, 200 принадлежатъ къ Алжирскому легіону. До сихъ поръ умерло всего 28.

— *Toulonnais* содержитъ письмо изъ Барцеллоны отъ 18 Іюня, въ которомъ между прочимъ сказано: „Наварскіе мятежники, едва съ трудомъ отправятся въ Каталонію отъ понесеннаго пораженія. *Донъ-Карлосъ* благополучно достигъ Солсоны, гдѣ онъ вѣроятно приводитъ будетъ въ порядокъ свою армію.—Празднества, въ честь побѣды одержанной Барономъ *Мееромъ*, продолжались здѣсь два дня.— Депеши отправленные *Донъ-Карлосомъ* въ Наварру, въ которыхъ онъ требуетъ скораго подкрѣпленія, перехвачены. Говорятъ, что *Донъ-Себастіанъ* переодѣтый студентомъ (!) возвратился въ Наварру. — Баронъ *Мееръ* отправилъ сильную колонну по направленію въ Сеу д'Ургель чтобы воспрепятствовать побѣгу *Донъ-Карлоса* во Францію. Войска Королевы укрѣпляютъ мостъ при Молина дель Рей, коего жители соединились съ Барселонскими охотниками.“

29-го Іюня.

Constitutionnel увѣдомляетъ, что вдовствующая наслѣдственная Великая Герцогиня *Мекленбургъ-Шверинская* по убѣдительнымъ просьбамъ Герцога *Орлеанскаго*, еще недѣлю пробудетъ въ Нёльи и потомъ возвратится въ Германію.

— Говорятъ что Белгійскаго Короля, въ слѣдствіе приглашенія *Людвика Филиппа*, въ будущую субботу ожидаютъ въ Нёльи. Слышно, что Король *Леопольдъ* по дѣламъ Англіи приглашенъ въ Совѣтъ.

— Полагаютъ что порученіе, которое Генералъ *Бодранъ* получилъ отъ Правительства, состоитъ въ томъ, чтобы поздравить отъ Короля Французовъ, со вступленіемъ Королевы *Викторіи* на престолъ.

— Въ Палатѣ Перовъ между прочими проектами закона происходили сегодня совѣщанія, о чрезвычайномъ прибавленіи къ нынѣшнимъ расходамъ для Алжирской колоніи, на сумму 14,658,227 фр. Совѣщанія кончились безъ большихъ споровъ. Проектъ принятъ большинствомъ 94 противу 2 голос.

— Правительство получило сегодня слѣдующую телеграфическую депешу изъ Нарбонны отъ 27 ч.: „21 ч. *Донъ-Карлосъ*, между Кардона и Манреза перешелъ чрезъ Сурію. Баронъ *Мееръ* 20 ч. съ своимъ войскомъ оставилъ Сервера и въ четыре колонны пошелъ на Игуаладъ и Калафъ. *Росъ д'Эролесъ* 25-го ч. съ 1,200 чел. осаждалъ деревни въ окрестностяхъ Сеу д'Ургель. *Осорio* съ своими войсками все стоитъ въ Пюисердѣ.“

— *Mémorial de l'Ouest* отъ 25 ч. сообщаетъ: „Въ слѣдствіе порученія Министерства, Королев. Прокуроръ въ Нїортѣ, дѣлалъ обыскъ у Г. *Жеффруа*, регистратора Префектуры и прежняго придворнаго чиновника *Карла X.* При немъ найдены бумаги, касающіеся требованій такъ названнаго Герцога Нормандіи (Наундорфа), а Г. *Жеффруа* извѣстенъ какъ его усерднѣйшій агентъ. По распоряженію Префекта, Г. *Жеффруа* тотчасъ удаленъ отъ должности.“

— Сочиненіе Генерала *Донадье* подъ заглавіемъ: „О древней Европѣ, Короляхъ и народахъ нашего времени“ вчера задержано полиціею. Задержаніе *Quotidienne* послѣдовало по причинѣ выписокъ, сообщенныхъ имъ изъ помянутаго сочиненія.

— Всѣ здѣшніе журналы повторяютъ сегодня извѣстіе о скоромъ отъѣздѣ Маршала *Клозеля* въ Испанію, для принятія главной команды надъ войсками Королевы. Нѣкоторые почитаютъ это невѣроятнымъ. Говорятъ, что на мѣсто распущеннаго легіона, будетъ флотъ, который получитъ порученіе наблюдать берега Каталоніи, но Маршалъ непремѣнно желаетъ имѣть при себѣ Французскій корпусъ, чтобъ не нуждаться въ чужой помощи на случай, еслибъ Испанскіе Генералы по зависти стали препятствовать его военнымъ планамъ. Не извѣстно чѣмъ кончатся эти переговоры. (*A.P.S.Z.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 27-го Іюня.

Предъ отъѣздомъ Короля Ганноверскаго жители Кевъ, поднесли Е. В-му адресъ подписанный всѣми начальниками фамилій безъ различія партій. Въ немъ изъявляли свою горесть, по случаю кончины Его Августѣйшаго брата, поздравляли со вступленіемъ Его на Ганноверскій престолъ, а также свидѣтельствовали свою благодарность за многія благодѣянія Герцога и Герцогини *Кумберландскихъ*. Король отвѣчалъ ласково, и сожалѣлъ, что долженъ оставить то мѣсто, гдѣ такъ пріятно провелъ молодыя лѣта.

— Тѣло умершаго Короля 7 и 8 ч. будетъ выста-

— *Toulonnais* zawiera list z Barcellony pod d. 28 Czerwca, w którym czytamy: „Buntownicy Nawarscy, po doznanej klęsce, z trudnością będą mogli w Katalonii przyyść do siebie. *Don Carlos* dostał się szczęśliwie do Solsony, gdzie zapewna reorganizować będzie swe woysko. — Uroczystości na cześć zwycięztwa odniesionego przez Barona *Meer*, trwały tu dwa dni.— Depesze wysłane przez *Don Carlosa* do Nawarry, w ktorych miał żądać prędkich posiłków, zostały przejęte. Mówią, że *Don Sebastian* przebrany za studenta (!), powrócił do Nawarry. — Baron *Meer* wysłał mocną kolumnę w kierunku do Seu d'Urgel, dla przeszkodzenia *Don Carlosowi* ucieczki do Francyi. Woyska Królowey pracują nad obwarowaniem mostu pod Molina del Rey, którego mieszkańcy przyłączyli się do Barcellońskich ochotników.”

Dnia 29.

Constitutionnel donosi, że Dziedziczna Wielka Xiężna *Meklenburg-Szweryńska*, na usilne prośby Xięcia *Orleańskiego*, tydzień jeszcze zabawi w Neuilly, a potém powróci do Niemiec.

— Zapewniają, że przybycie Króla Belgów do Neuilly, następuje w skutek usilnego zaproszenia Króla *Ludwika Filipa*, który życzy sobie zasięgnąć rady zięcia swego, w niektórych ważnieyszych, Anglii tyczących się okolicznościach.

— Rozumieją, że polecenie, które Jenerał *Baudrand* otrzymał od Rządu, zawiera się w tém, ażeby Królowey *Wiktoryi* złożył powinszowanie Króla Francuzów, z okoliczności wstąpienia na tron.

— W Izbie Parów między innemi naradzano się dzisia nad projektem do prawa względem nadzwyczaynego dodatku do tegorocznych rozchodów dla kolonii Algierskiey, w summie 14,658,227 fr. Skończyły się one bez znacznych sporów. Projekt przyjęty został większością 94 przeciwko 2 głosów.

— Rząd otrzymał dziś następującą depeszę telegraficzną z Narbonny, daty 27 b. m.: „Dnia 21 przeszedł *Don Carlos* przez Suria między Cordona i Manvesa. Baron *Meer* opuścił d. 20 Cervera z woyskiem swojém, idąc czterma kolumnami na Igualada i Calaf. *Ros d'Eroles* zaymował d. 25 w 1,200 ludzi wioski w okolicy Seu d'Urgel. *Osorio* stał z woyskiem swojém dotąd jeszcze w Puycerda.”

— W *Mémorial de l'Ouest* z dnia 25 b. m. doniesiono: „Na skutek polecenia ministeryalnego, danego Prokuratorowi Królewskiemu w Niort, udał się tenże do mieszkania Pana *Geoffroy*, registratora prefektury, a dawnieyszego urzędnika w służbie prywatney *Karola X.* W zabranych Panu *Geoffroy* papierach, znaleziono pisma, tyczące się roszczeń znanego zegarmistrza *Naundorfa* do korony francuzkiey. Z polecenia Prefekta, oddalono natychmiast Pana *Geoffroy* od obowiązków służby publiczney.”

— Pismo Jenerała *Donadieu*, wydane p. t. „O dawney Europie, o Królach i Ludach naszego czasu,” zostało zabrane przez policyą. Dla tego też zabrano jeden numer dziennika *Quotidienne*, jako obeymujący wyjątki z powyższego pisemka.

— Wszystkie dzienniki tuteysze powtarzają dzisia wiadomość o mającym nastąpić wkrótce wyjeździe Marszałka *Clauzel* do Hiszpanii, dla objęcia głównego dowództwa nad woyskiem Królowey. Niektóre uważają tę wiadomość za nieprawdziwą. Mówią, że na mieyscu rozwiązaney legii, naznaczona będzie flotta, która ma strzedz brzegów Katalonii; lecz Marszałek chce mieć przy sobie korpus francuzki, w którymby na przypadek mógł mieć pomoc, jeśliby wieczna zawiść Jenerałów Hiszpańskich, stawiła przeszkodę woyskowym jego planom. Nie wiadomo na czém się skończą te układy. (*A.P.S.Z.*)

Brytania Wielka i Irlandya.

Londyn, dnia 27-go Czerwca.

Przed odjazdem Króla Hannowerskiego, mieszkańcy Kew, złożyli J. Kr. Mości adress, podpisany przez wszystkie głowy familii, bez różnicy stronnictw, wynurzając mu swą kondolencyą z okoliczności zgonu Nayjaśnieyszego brata jego i winszując wstąpienia na tron Hannowerski, oraz oświadczając podziękowanie za mnogie dobrodzieystwa, których doznawali od Xięcia i Xiężny *Kumberlandskich*. Król odpowiedział łaskawie i wynurzył żal, że przychodzi mu opuścić to mieysce, gdzie tak przyjemnie młodość przepędził.

— Zwłoki zmarłego Króla d. 7 i 8 wystawione bę-

влено на парадной постели. Вечеромъ 8 ч. послѣдуетъ погребеніе, къ которому въ Виндзорѣ дѣлаются приготовленія. Первое мѣсто во время этаго траурнаго процесса, будетъ занимать Герцогъ *Суссекскій*, такъ какъ Герцогъ *Кумберландскій* уже на твердой землѣ. При семъ случаѣ будетъ особенная церемонія. Главный Гербовый Герольдъ, въ церкви Св. Георгія переломитъ надъ гробомъ свою должностную палку. Въ церкви будетъ находиться 2,000 а на преднемъ дворѣ 8,000 особъ. Платформъ уже устроенъ; онъ болѣе 1,000 фут. въ длину, 18 въ ширину и 14 вышины. При раскрытіи тѣла умершаго Короля, въ грудной полости найдено 14 унцій воды.

— *Sun* увѣдомляетъ, что Король Ганноверскій, власть свою въ Верхнемъ Парламентѣ, впрочемъ только въ необходимыхъ случахъ, хотѣлъ предоставить Герцогу *Веллингтону*, но онъ предложилъ, чтобы Герцогъ рѣшительно передалъ ему сказанное порученіе.

— По письмамъ изъ Лиссабона отъ 13 ч. тамъ господствовало весьма безпокойное расположеніе умовъ, по причинѣ неблагопріятныхъ извѣстій о движеніяхъ Мигуэлистовъ въ южныхъ провинціяхъ. Говорили также, что въ Порто угрожаетъ возмущеніе.

— Письма изъ Алеппо отъ 6 ч. с. м. увѣдомляютъ о большихъ безпорядкахъ въ горахъ Тавра. Жители Наплузы возстали противу Египетскихъ властей.

30-го Іюня.

Королева приказала ускорить устройство Букингамскаго дворца, такъ какъ Ея Велич. въ Іюлѣ хочетъ туда переѣхать. Говорятъ о путешествіи Ея Вел. симъ лѣтомъ въ Ирландію.

— Г. *О'Коннель* вчера впереди депутаціи имѣлъ разговоръ съ Лордомъ *Мельбурномъ* Даунитъ-Шпунтъ.

— Здѣшнее общество Миссіонеровъ, приглашаетъ въ Китай лекарей и хирурговъ отличной набожности, чтобы дѣйствовали тамъ какъ Миссіонеры.

— Генералъ *Бодранъ* и Герцогъ *Эльхингенъ* съ особенными порученіями Короля Французовъ прибыли сюда для поднесенія Королевѣ письма съ изъявленіемъ горести о кончинѣ Ея Дяди, и поздравленіи съ вошествіемъ на престолъ. Вчера представлялись они въ вмѣстѣ съ Посланникомъ Гр. *Себастіани* въ Кенсингтонѣ Ея Величеству.

— Бракосочетаніе молодой Королевы, какъ говоритъ *Standart*, служитъ теперь для газетъ дневнымъ романомъ. То назначаютъ мнимымъ супругомъ, племянника Короля *Леопольда* и Герцогини *Кентской*; то сына Іеронима *Бонапарте*, (какъ сына племянницы Герцогини Кентской); вдругъ слышно, что Королева отдаетъ преимущество Принцу Георгію *Кумберландскому*, котораго очень полюбили въ Агліи; умершій Король и Королева старались въ свое время, чтобъ Принцесса *Викторія* отдала руку сыну Принца *Оранскаго*. Впрочемъ расположеніе Герцогини *Кентской* сестры Короля *Леопольда* къ сему послѣднему, какъ замѣчаетъ *Standart*, не очень выгодно, и это развѣ тогда бы могло произойти, еслибъ дипломатика въ союзѣ племянницы Короля *Леопольда* съ внукомъ Короля *Вильгельма* усматривала средство къ окончительному устройству Голландско-Белгійскихъ дѣлъ.

— *Morning-Herald* изъявляетъ вѣрную надежду, что Лордъ *Дуреамъ* вскорѣ займетъ мѣсто въ Кабинетѣ и что съ другой стороны Лордъ *Гиль* лишится команды надъ войскомъ. Эти два обстоятельства *Chronicle* почитаетъ для народа вѣрнѣйшимъ залогомъ того, что Министерство теперь пріобрѣтетъ расположеніе чувствъ всѣхъ Реформаторовъ.

(*A.P.S.Z.*)

Испанія.

Мадритъ, 10-го Іюня.

Англійскій Посланникъ уполномоченъ своимъ Правительствомъ къ заключенію торговаго договора съ здѣшнимъ. Извѣстно что произведеніе новаго займа, зависитъ отъ принятія сего трактата.

18-го Іюня.

Королева вчерашняго дня въ собраніи Кортесовъ, совершила присягу на конституцію. Во время проѣзда въ экипажѣ съ Королевою *Изабеллою* своею дочерью, изъ дворца въ зданіе Кортесовъ и на обратномъ пути, вездѣ привѣтствуема была съ живѣйшимъ восторгомъ. Къ хорошему расположенію умовъ, много содѣйствовало полученіе благопріятныхъ извѣстій отъ Генерала Барона *де Мееръ*. Королева произнесла къ Кортесамъ приличную рѣчь.

— Королева пожаловала Генералу *Эвансу* и всѣмъ Офицерамъ Англійскаго легіона, золотую медаль за взятіе Ируна, солдатамъ же серебряную. (*G. C.*)

19-го Іюня.

Королева по случаю объявленія новой конституціи издала слѣдующій декретъ амнистіи: 1) Всѣ

dą na łożu paradném. Wieczorem d. 8 nastąpi pogrzeb, do którego w zamku Windsor robią przygotowania. Jako pierwszy żałobnik, Xiąże *Sussex*, obecnym będzie przy tym akcie, gdyż Król Hannowerski wyjechał już na ląd. Przy tém zdarzeniu odbędzie się właściwa ceremonia, mianowicie, iż naywyższy Herold herbowy (Garter King at arms) w kaplicy Św. Jerzego, złamie nad trumną swą laskę urzędową. W kaplicy znaydować się będzie 2,000, a na przeddworzu 8,000 osób. Platforma już urządzona; jest więcey jak na 1,000 stop długa, 18 szeroka i 14 wysoka. Przy otworzeniu ciała zmarłego Króla, w dołku pod piersiami znaleziono 14 uncyy wody.

— *Sun* donosi, że Król Hannowerski władzę swoję w Izbie wyższey, do użycia jey tylko w koniecznych przypadkach, chciał poruczyć Xięciu *Wellingtonowi*, lecz ten przełożył, ażeby Xiąże pomienione polecenie całkiem mu przełał.

— Podług listów z Lisbony pod d. 13, panowało tam bardzo zatrważające usposobienie umysłów, mianowicie z powodu niepomyślnych wiadomości o postępach Miguelistów w prowincyach południowych. Biegała także pogłoska, że w Porto lękać się należy wybuchnienia powstania.

— Listy z Aleppo pod d. 6 z. m. donoszą o wybuchnieniu znacznych niespokoyności w górach Taurus. Mieszkańcy Naplusa powstali przeciwko władz Egiptskich.

Dnia 30.

Królowa rozkazała przyśpieszyć urządzenie pałacu Bu kingham, ażeby Jey Kr. Mość mogła się tam w Lipcu przenieść. Mówią, że Królowa tego lata przedsięwezmie podróż do Irlandyi.

— P. *O'Connel* na czele deputacyi miał wczora rozmowę z Lordem *Melbourne* w Downing Street.

— Tuteysze towarzystwo Missyyne, wzywa lekarzy i chirurgów odznaczającey się pobożności, ażeby jako Missyonarze, działać mogli w Chinach.

— Jenerał *Baudand* i Xiąże *Elchingen* ze szczególnemi poleceniami tu przybyli, ażeby Królowey złożyć list kondolencyyny z przyczyny zgonu jey wuja i powinszować wstąpienia na tron, i wczora w Kensington z Posłem Hrabią *Sebastiani*, przyymowani byli przez Jey Kr. Mość.

— Zaślubienie młodey Królowey, jak wyraża *Standart*, służy teraz dla gazet dziennym romansem. Małżonkiem domniemanym (jak donosi pomieniony dziennik) mianują już synowca Króla *Leopolda* i Xiężny *Kent*; już syna Hieronima *Bonapartego* (jako syna siostrzenicy Xiężny Kent), już mówią, że Królowa daje pierwszeństwo Xięciu Jerzemu *Cumberland*, którego bardzo lubią w Anglii; zmarły Król również i Królowa wdowa, starali się w swoim czasie, ażeby Xiężniczka oddała swą rękę synowi Xięcia *Oranii*. Z resztą skłonności Xiężny *Kent*, siostry Króla *Leopolda*, jak rozumie *Standart*, ku temu ostatniemu, niezbyt są przychylne: m głoty to nastąpić wtenczas, kiedyby dyplomacya w zaślubieniu siostrzenicy Króla *Leopolda* z wnukiem Króla *Wilhelma*, postrzegała środek do ostatecznego załatwienia sprawy Hollendersko Belgyskiey.

— *Morning-Herald*, oświadcza naypewnieyszą nadzieję, że Lord *Durham* zaymie wkrótce mieysce w gabinecie, i że z drugiey strony Lord *Hill* straci dowództwo nad woyskiem. Oboje to, *Chronicle* uważa jako naypewnieyszy zakład dla narodu, że ministeryum zjedna nadal nierozdzielnie umysły wszystkich klass reformistów. (*A.P.S.Z.*)

Hiszpania.

Madryt, dnia 10 Czerwca.

Poseł Angielski został od rządu swego upoważniony do zawarcia traktatu handlowego z Rządem tuteyszym. Jak wiadomo, pozyskanie nowey pożyczki, zależy od przyyścia do skutku tych układów.

Dnia 18.

Królowa wykonała dnia wczorayszego na zgromadzeniu Kortezów, przysięgę na konstytucyą. Przejeżdżająca w pojeździe z Królową *Izabellą* córką swoją, z pałacu do gmachu Kortezów i napowrot, była przyymowaną wszędzie z naywiększém uniesieniem. Do dobrego usposobienia umysłów, przyczyniło się niemało nadeyście pomyślnych doniesień od Jenerała Barona *de Meer*. Królowa miała stosowną mowę do Kortezów.

— Królowa udzieliła Jenerałowi *Evans* i wszystkim oficerom legii angielskiey, medal złoty za zdobycie Iruny; żołnierzom zaś medal srebrny. (*G. C.*)

Dnia 19.

Królowa z okoliczności ogłoszenia nowey Konstytucyi wydała następującą amnestyą: „1) Wszystkie o-

лица находящіяся теперь въ тюрьмахъ полуострова и сосѣдственныхъ острововъ, какое бы ни было ихъ преступленіе, пользуются амнистіею. 1) Исключаются изъ сего, тѣ Государственные чиновники, которые виновны въ большихъ злоупотребленіяхъ и упущеніяхъ въ исполненіи своихъ обязанностей. 3) Далѣе исключаются изъ амнистіи, тѣ лица, которыя уличены, какъ главные виновники или соучастники въ слѣдующихъ преступленіяхъ: оскорбленіи Королевскаго Величества, бунтѣ, отцеубійствѣ или другомъ какомъ убійствѣ, пожарѣ, ограбленіи церкви, богохуленіи, мужеложствѣ, тайномъ провозѣ товаровъ, соблазнѣ, поддѣлываніи монетъ, поддѣлываніи документовъ, сопротивленіи начальству, увезеніи, обесчещиваніи, двоеженствѣ, воровствѣ, продажѣ по фалшивымъ вѣсамъ и обманѣ. 4) Политическимъ начальникамъ поручено наблюдать за освобожденными находящимися въ ихъ округахъ."

— Побѣда Барона *Меера* возстановила довѣріе; однако никакъ не вѣрятъ по сему дѣлу носящимся слухамъ, *напр.* тому, что *Донъ-Карлосъ* имѣетъ при себѣ только нѣсколько вѣрныхъ баталіоновъ и проч.

— *Vapor Barcelona* содержитъ слѣдующее: „Карлистскіе Генералы *Сапелано* и *Морена* умерли. Въ городахъ Аграмунтъ, Сервера, Террена и Гуизона находится болѣе 1,200 Карлистовъ, бѣжавшихъ послѣ сраженія 12 Іюня.— Баронъ *Мееръ* 4,000 чел. обученнаго войска отправилъ въ Солсону и вскорѣ съ остальнымъ войскомъ самъ отправится. Посему ежедневно ожидаютъ новаго и важнаго сраженія. Вчера 300 чел. изъ гарнизона Маіорки, сюда прибыло."

— Образованіе новаго Англійскаго легіона производится весьма медленно со стороны Государства и Правительство наше охотнобы отказалось отъ сего, еслибъ присутствіе Англійскаго корпуса не почиталось залогомъ дальнѣйшей помощи Англійской морской силы. (*A.P.S.Z*)

Турція.

Константинополь, 9-го Іюня.

О происходившемъ въ разныхъ пунктахъ Сиріи 1 Января с. г. землетрясеніи, получены изъ Александріи достаточныя свѣденія; изъ нихъ видно, что во время сего происшествія всего 2,395 домовъ частію повреждено, частію совершенно разрушено. Погибло при семъ 4,106 лицъ и 36 ранено. (*A.P.S.Z.*)

soby obecnie znaydujące się w więzieniach Półwyspu i podległych wysp, jakiebykolwiek było ich przestępstwo, korzystają z amnestyi. 2) Wyymują się ztąd ci publiczni urzędnicy, którzy stali się winnymi przez wielkie nadużycia i uchybienia w pełnieniu swych obowiązków. 3) Nadto wyłączają się od amnestyi te osoby, które zostały przekonane jako główni sprawcy lub współwinni w następujących zbrodniach: obrazy Majestatu Królewskiego, buntu, oycobóystwa lub innego zabóystwa, podpalenia, kościelnego rabunku, bluznierstwa, sodomii, przemycania, zgorszenia, fałszerstwa monet, fałszowania dokumentów, oporu zwierzchności, uprowadzenia, gwałtu, wielożeństwa złodzieystwa, przedaży na fałszywą wagę i oszukaństwa. 4) Naczelnicy polityczni obowiązani są mieć baczność na znaydujących się w ich obwodach amnestyowanych.

— Zwycięztwo Barona *Meer* przywróciło zaufanie, lecz zgoła niewierzą wszystkim obiegającym w tym względzie pogłoskom, jak np. że *Don Karlos* ma tylko, kilka jeszcze przy sobie wiernych batalionow i t. p.

— *Vapor Barcellona* zawiera co następuje: „Jenerałowie Karolistowscy *Sopelona* i *Moreno*, umarli. W miastach Agramunt, Cervera, Terrena i Guisona, znayduje się więcey, jak 1,200 Karolistów, którzy są zbiegli od czasu bitwy 12 Czerwca. — Baron *Meer* 4,000 wyćwiczonych żołnierzy wysłał do Solsona i natychmiast póydzie za niemi z resztą swojego woyska. Codziennie oczekują nowey walney bitwy. Wczora 300 ludzi z załogi Majorki, tu przybyło.

— Organizacya nowey legii Angielskiey, postępuje bardzo powolnie ze strony Państwa i chętnieby podobno Rząd nasz zaniechał tego, gdyby obecność korpusu Angielskiego nie była uważana tylko jako rękoymia do dalszey pomocy marynarki Angielskiey. (*A.P.S.Z.*)

Turcya.

Konstantynopol, d. 9 Czerwca.

— O trzęsieniu ziemi, które się zdarzyło w różnych mieyscach Syryi, d. 1 Stycznia, otrzymaliśmy z Alexandryi dokładną wiadomość, z którey się pokazuje, że przez ten wypadek w ogólności, 2,395 domów, częścią uszkodzonych, a częścią zupełnie zrzuynowanych zostało. Zginęło przytém 4,106 osob i 36 ranionych. (*A.P.S.Z.*)

Смѣсь.

Наслѣдники Мегмета-Али.

Ибрагимъ-Паша и Аббасъ-Паша.

(*Окончаніе.*)

— Что думаете вы объ Аббасѣ-Пашѣ; — какой у него характеръ?

— Боже мой! у него, къ несчастію, нѣтъ характера. Это изнѣженный молодой человѣкъ. Онъ непомѣрно тученъ, хотя отъ роду ему только 22 года.—Онъ почти не можетъ двигаться. Молодость свою провелъ онъ въ гаремѣ, и ни кто неподумалъ научить его искусству управлять народомъ и дѣйствовать мечемъ. Онъ былъ назначенъ Губернаторомъ большей части нижняго Египта, для того ли, чтобы пріучить его къ управленію или для того только, чтобы удалить изъ столицы. Народъ предпочитаетъ его Ибрагиму-Пашѣ, потому что полагаетъ, что онъ послѣдуетъ благоразумнымъ совѣтамъ Министровъ. Ибрагима боятся, и думаютъ, что внукъ Мегмета-Али пріобрѣтетъ со временемъ всѣ драгоцѣнныя качества, которыми отецъ его Туссумъ-Паша содѣлался идоломъ народа. Вотъ анекдотъ, который разсказываютъ для доказательства правосудія и преждевременной мудрости Аббаса-Паши.

„При послѣднемъ наборѣ послѣ моровой язвы, начальники въ нѣкоторыхъ деревняхъ были не въ состояніи представить требуемое съ деревни ихъ число рекрутъ. Чтобы избѣжать положеннаго за это наказанія, они останавливали путешественниковъ, стариковъ и молодыхъ, и отсылали къ начальнику провинціи для пріема въ рекруты. Такимъ образомъ были захвачены между прочимъ многіе курьеры. Одинъ почтенный старикъ, который ѣхалъ изъ Верхняго Египта на поклоненіе гробу Сеидъ-Ахмеда-эль-Бедая въ Тектагъ, былъ остановленъ въ деревнѣ Махамедъ-эль-Кебиръ. Званіе пилигримма не спасло его; начальникъ деревни задержалъ несчастнаго старика, связалъ и вопреки его просьбамъ и воплямъ, велѣлъ обрить ему бороду, надѣясь чрезъ это обмануть доктора на счетъ возраста рекрута. Надо знать какъ дорого цѣнитъ Арабъ свою бороду, чтобы понять отчаяніе бѣднаго старика, котораго лице обезчестили такимъ образомъ.

„Когда онъ прибылъ къ Аббасу-Пашѣ для о-

Rozmaitości.

Następcy Mehmeda Alego.

Ibrahim-Basza i Abbasie-Basza.

(*Dokończenie.*)

— Co sądzicie o Abbasie-Baszy; — jakiego on jest charakteru?

— O móy Boże! na nieszczęście niema on charakteru. Jestto zniewieściały młodzian. Bardzo jest otyły, chociaż ma tylko 22 lata wieku. — Prawie nie może się ruszać. Młodość swoją przepędził w haremie; nikomu nie przyszło do głowy nauczyć go sztuki rządzenia ludem i władania orężem. Był on naznaczony Gubernatorem większey części Niższego Egiptu, nie wiadomo, czy to dla tego, żeby go przyuczyć do zarządzania, czyli dla tego tylko, ażeby go ze stolicy oddalić. Narod przekłada go nad Ibrahima-Baszę, sądząc, iż będzie szedł za rozsądnemi radami Ministrów. Ibrahima lękają się, i mniemają, że wnuk Mehmeda-Alego nabędzie z czasem wszystkich szacownych przymiotów, przez które jego oyciec Tussum-Basza stał się bożyszczem ludu. Oto jest anegdota, którą opowiadają dla okazania sprawiedliwości i wcześney mądrości Abbas-Baszy.

„Przy ostatnim zaciągu po morowém powietrzu, naczelnicy w niektórych wioskach nie byli w stanie stawić potrzebną z ich wsi liczbę nowo-zaciężnych. Dla uniknienia naznaczoney za to kary, zatrzymywali oni podróżujących, starych i młodych i odsyłali do Zwierzchnika prowincyi, dla oddania do woyska. Tym sposobem między innemi schwytani byli dway goncy. Pewny szanowny starzec, jadący z Wyższego Egiptu na uczczenie grobu Said-Achmeda-el-Bedaja do Taktagu, został zatrzymany we wsi Machamet-el-Kebir. Nazwanie pielgrzyma nie uratowało go bynaymniey; naczelnik wsi zatrzymał nieszczęśliwego starca, związał i pomimo próśb i jęków, kazał mu ogolić brodę, spodziewając się przez to oszukać doktora, co do wieku rekruta. Trzeba wiedzieć, jak drogo ceni Arab swą brodę, ażeby pojąć rozpacz biednego starca, którego twarz tym sposobem zhańbioną została.

„Kiedy ten nieszczęśliwy przybył do Abbas-Ba-

смотра, докторъ нашелъ, что онъ слишкомъ старъ, и отпустилъ его;— но старикъ, передъ уходомъ, пожаловался Пашѣ на начальника деревни и просилъ удовлетворенія. Молодой Губернаторъ не много подумалъ, и какъ дѣло это показалось ему труднымъ для рѣшенія, онъ велѣлъ созвать главныхъ духовныхъ *шеиковъ*. Онъ разсказалъ имъ жалобу старика и спросилъ ихъ почитается ли преступленіемъ обрить человѣку бороду. Судьи посовѣтовались нѣсколко минутъ между собою и отвѣчали съ улыбкою, что это не есть преступленіе. — Такъ это ваше мнѣніе? сказалъ Паша.— Да, Ваше Высочество, въ законахъ объ этомъ ничего не сказано; и начальникъ деревни не подлежитъ никакому наказанію.— Хорошо, отвѣчалъ Аббасъ-Паша, и призвавъ прислужника приказалъ ему привести цирульника, чтобы всѣмъ судьямъ обрить бороды.— Они тотчасъ встали противъ этого и нашли постановленія и прежніе примѣры, по которымъ обвинили начальника деревни. Его отколотили палками и сверхъ того онъ принужденъ былъ заплатить значительную пеню.

„Съ самой молодости Аббасъ-Паша отличался разборчивостію, съ которою онъ дѣлалъ подарки. Онъ навѣстилъ однажды Полковника, котораго полкъ стоялъ въ окрестностяхъ Каира. Аббасъ-Паша пріѣхалъ на великолѣпно убранной лошади, и просилъ Полковника, чтобы онъ показалъ ему свои конюшни; тамъ Паша началъ выхвалять одну изъ его лошадей. Потомъ онъ изъявилъ желаніе поѣздить на лошади, на которую указалъ. Полковникъ поспѣшилъ исполнить желаніе Принца и Аббасъ-Паша пустился скакать по полю. Поѣздивъ, онъ сходитъ и приказываетъ служителямъ своимъ отвести лошадь Полковника во дворецъ и оставляетъ ему въ замѣнъ своего превосходнаго коня. Офицеръ изъявляетъ съ глубокимъ чувствомъ свою благодарность за такую щедрость. „Какъ, сказалъ Аббасъ-Паша съ гордостію. неужели ты думаешь, что Полковникъ можетъ ссудить внука Мегмета-Али лошадью? Стоишь-ли ты чести сѣсть на сѣдло, съ котораго я сошелъ! Я оставляю тебѣ моего коня, потому что съ этой минуты ты не можешь уже ѣздить на своемъ.“— На другой день Паша пріѣзжаетъ снова къ Полковнику и говоритъ ему: „Не думай, чтобы я изъ тщеславія оставилъ тебѣ вчера мою лошадь; я хотѣлъ тебѣ ее подарить; но я боялся, что если отдамъ тебѣ ее просто, то всѣ скажутъ, что я это дѣлаю по приказанію моего дѣда; при томъ я не хотѣлъ заставить тебя краснѣть отъ моего подарка.“

Разскажемъ еще послѣднюю черту, которая можетъ показать [illegible] понятія восточныхъ народовъ о благородствѣ, и которая объяснитъ отчасти, почему Мегметъ-Али хочетъ раздѣлить Государство свое между сыномъ и внукомъ. На востокѣ думаютъ, что дѣти, родившіяся въ низкомъ состояніи родителей, сохраняютъ на всегда отпечатокъ своего происхожденія, даже и тогда, когда бы въ послѣдствіи отецъ достигъ верховной власти. Ибрагимъ, который родился въ Македоніи отъ первой жены Мегмета-Али, не имѣетъ въ глазахъ Османовъ той степени благородства, какъ Аббасъ-Паша, котораго отецъ родился уже во время величія Мегмета-Али.

Однажды, когда Вице-Король сидѣлъ на своемъ диванѣ, вошелъ внукъ его Аббасъ, и, не дождавшись позволенія, сѣлъ подлѣ него. Здѣсь должно замѣтить что музульмане очень уважаютъ обычай, по которому сынъ не смѣетъ сѣсть въ присутствіи отца своего, не бывъ приглашенъ нѣсколько разъ. Мегметъ-Али былъ удивленъ, видя, что внукъ его забылъ такимъ образомъ приличіе, и спросилъ его, зачѣмъ онъ нарушилъ этотъ обычай. Аббасъ отвѣчалъ: „Рожденіе мое даетъ мнѣ право сѣсть подлѣ тебя, не дожидаясь твоего позволенія, потому что я знатнѣе тебя. Ты Вице-Король, но сынъ бѣднаго таможенника, а я Паша, сынъ Паши и внукъ Вице-Короля.“ Эта выходка не понравилась Мегмету-Али; онъ выгналъ своего внука и посадилъ его на три мѣсяца подъ арестъ. Съ этого времени, онъ употреблялъ всѣ старанія свои, чтобы отучить Аббаса Пашу отъ изнѣженности, къ которой онъ привыкъ въ гаремѣ. Но, не смотря на все это, ему никогда не удастся сдѣлать внука своего способнымъ противустать Ибрагиму-Пашѣ и защитить свое наслѣдство. (*Спб. В.*)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Іюля, началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

szy dla obeyrzenia, doktor poznał, że jest bardzo starym, i uwolnił go; — ale przed wyyściem starzec oskarżył przed Baszą naczelnika wsi i prosił zadosyćuczynienia. Młody Gubernator nieco pomyślał, lecz gdy mu ta sprawa zdała się trudną do rozwiązania, kazał wezwać głównych duchownych *Szeikow*. Opowiedział im skargę starca i zapytał u nich: czy uważa się za występek ogolić człowiekowi brodę? Sędziowie naradzili się chwil kilka między sobą i odpowiedzieli z uśmiechem, że to nie jest występkiem. — Takie jest wasze zdanie, rzekł Basza. — Takie, odpowiedzieli, w prawach nic o tém nie powiedziano, a zatém naczelnik wsi nie ulega karze. — Dobrze, odpowiedział Abbas-Basza, i zawoławszy sługę kazał mu sprowadzić golarza, ażeby wszystkim sędziom ogolił brody. — Sędziowie natychmiast powstali przeciwko temu, znaleźli postanowienia i przytoczyli dawne przykłady, na mocy których uznali winnym naczelnika wsi. Dostał on chłostę, i prócz tego zmuszony był znaczną zapłacić winę.

„Od młodości Abbas-Basza w czynieniu podarków był wielce przezorny. Pewnego razu odwiedził Półkownika, którego półk stał w okolicach Kairu. Abbas-Basza przyjechał na koniu spaniale ubranym, i prosił Półkownika, ażeby mu pokazał swe staynie; tam Basza chwalił jednego z jego koni. Potém oświadczył chęć pojeździć na koniu, na którego wskazał. Półkownik pośpieszył wypełnić życzenie Xięcia i Abbas-Basza puścił się w pole. Pojeździwszy nieco, zsiada i rozkazuje swoim służącym odprowadzić konia Półkownika do pałacu i oddaje mu w zamian swojego przewybornego konia. Oficer z głębokiém uczuciem wynurza swą wdzięczność za tę hoyność. „Jakto, powiedział Abbas-Basza z dumą: czyż mniemasz, że Półkownik może wnukowi Mehmeda-Alego pożyczyć konia? Czyż jesteś godzien tego zaszczytu, gdybyś siadł na siodło, na którém ja siedziałem! Zostawuję tobie mojego konia dla tego, iż od tey chwili nie możesz jeździć na swoim.“— Nazajutrz Basza przyjeżdża znowu do Półkownika i mówi mu: „Nie sądź, iżbym z próżney tylko chluby zostawił u ciebie wczora mojego konia; chciałem go tobie darować, ale lękałem się, iż jeśli oddam go tobie prosto, wszyscy wówczas powiedzą, że to czynię z rozkazu mojego dziada; przytém, nie chciałem ciebie zawstydzić moim prezentem.“

Opowiem jeszcze ostatni rys, który może okazać dziwaczne wyobrażenie wschodnich narodów o szlachetności urodzenia, i który objaśni poczęści, dla czego Mehmed-Ali chce rozdzielić państwo pomiędzy synem a wnukiem. Na wschodzie sądzą, że dzieci, które się urodziły w nizkim stanie rodziców, zachowują nazawsze piętno swojego pochodzenia, i w ówczas nawet, jeśliby w poźnieyszym czasie oyciec naywyższego dostąpił urzędu. Ibrahim, który się urodził w Macedonii z pierwszey żony Mehmeda-Alego, niema w oczach Osmanów tego stopnia szlachetności, jaki ma Abbas-Basza, którego oyciec urodził się już podczas wielkości Mehmeda-Alego.

Pewnego razu, kiedy Vice-Król siedział w swoim dywanie, wszedł wnuk jego Abbas-Basza, i niedoczekawszy się pozwolenia, usiadł obok niego. Tu trzeba wiedzieć, że Muzułmani ściśle zachowują obyczay, podług którego syn nie może usiąśdź w przytomności swojego oyca, jeżeli kilka razy nie będzie do tego wezwanym. Mehmed-Ali został zdziwiony, widząc, że wnuk jego zapomniał tym sposobem o przyzwoitości, i zapytał go: dla czego naruszył ten zwyczay. Abbas-Basza odpowiedział: „Moje urodzenie daje mi prawo siedzenia obok ciebie, nie oczekując na twoje zezwolenie, gdyż znacznieyszy jestem od ciebie. Jesteś Vice-Królem, ale przytém synem ubogiego celnego urzędnika, a ja jestem Basza, syn Baszy i wnukiem Vice-Króla.“ Ta odpowiedź nie podobała się Mehmedowi-Alemu; wypędził swojego wnuka i kazał na trzy miesiące aresztować. Od tego czasu Vice Król używał wszystkich swych starań, dla oduczenia Abbas-Baszy od zniewieściałości, do którey przywykł w haremie. Ale pomimo to wszystko, nigdy mu się nie uda uczynić swego wnuka zdolnym oprzeć się Ibrahimowi-Baszy i zapewnić sobie następstwo. (*G. S. P.*)

Od dnia 1-go teraźnieyszego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczayna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez poczty 4 rub. 50 kop. srebrem. Na mieyscu w Wilnie można prenumerować i kwartałowie, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Іюля 6 д. 1837 г.— Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. *Левъ Боровскій.*